SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 15. februarja 2007 *

V zadevi C-34/04,

zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložene 29. januarja 2004,

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata T. van Rijn in C. Diderich, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožeča stranka,

proti

Kraljevini Nizozemski, ki jo zastopa H. G. Sevenster, zastopnica,

tožena stranka,

* Jezik postopka: nizozemščina.

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi A. Rosas, predsednik senata, A.Tizzano, A. Borg Barthet, J. Malenovský (poročevalec) in A. Ó Caoimh, sodniki,

generalna pravobranilka: J. Kokott,
sodni tajnik: R. Grass,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 13. julija 2006

izreka naslednjo

Sodbo

1 Komisija Evropskih skupnosti s tožbo Sodišču predlaga, naj ugotovi, da Kraljevina Nizozemska s tem, da ploviloma Wiron III in Wiron IV po njunem trajnem prenosu v Argentino ni odvzela ribolovnih dovoljenj, ni izpolnila obveznosti na podlagi člena 5 Uredbe Sveta (ES) št. 3690/93 z dne 20. decembra 1993 o ustanovitvi sistema Skupnosti, ki določa predpise za osnovne podatke, ki jih morajo vsebovati ribolovna dovoljenja (UL L 341, str. 93).

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

2 Sporazum med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Republiko Argentino o odnosih na področju morskega ribištva je bil v imenu Skupnosti potrjen z Uredbo Sveta (EGS) št. 3447/93 z dne 28. septembra 1993 (UL L 318, str. 1, v nadaljevanju: sporazum o ribištvu). V deveti uvodni izjavi ribolovnega sporazuma je navedeno, da sta stranki sporazuma:

„prepričan[i], da bo tako novo sodelovanje v ribiškem sektorju zagotavljalo reden dostop do novih možnosti ribolova, podpiralo cilje obnovitve in preusmeritve argentinske flote ter prestrukturiranja flote Skupnosti in spodbujalo dolgoročno smotrno izkoriščanje virov".

3 Člen 5(1) in (3) sporazuma o ribištvu določa:

„1. Stranki ustvarita ugodne pogoje za ustanovitev podjetij v Argentini, ki uporabljajo kapital iz ene ali več držav članic Skupnosti, in skupnih podjetij ter mešanih družb v ribiškem sektorju med argentinskimi lastniki ladij in lastniki ladij Skupnosti, s ciljem skupnega izkoriščanja in, kjer je to primerno, predelovanja argentinskih ribolovnih virov skladno s pogoji iz Protokola I ter Prilog I in II.

[…]

3. Skupnost v okviru svoje politike prestrukturiranja svoje flote omogoči vključitev plovil Skupnosti v podjetja, ki so ali bodo ustanovljena v Argentini. S tem namenom Argentina v okviru svoje politike tehnične prenove svoje ribiške industrije omogoči prenos obstoječih dovoljenj za gospodarski ribolov in izda ustrezna nova dovoljenja skladno s tem sporazumom."

4 Člen 5 Uredbe Sveta (EGS) št. 3760/92 z dne 20. decembra 1992, ki vzpostavlja sistem Skupnosti na področju ribištva in ribogojstva (UL L 389, str. 1), določa:

„1. Svet skladno s postopkom, določenim v členu 43 Pogodbe, pred 31. decembrom 1993 vzpostavi sistem Skupnosti, ki velja najkasneje od dne 1. januarja 1995 in ki opredeljuje določbe o minimalnih podatkih, ki morajo biti navedeni v ribiških dovoljenjih, ki jih izdajo in vodijo države članice.

Od dneva uveljavitve sistema Skupnosti se od držav članic zahteva, da uporabljajo nacionalne sisteme ribiških dovoljenj. Od vseh ribiških plovil Skupnosti se zahteva dovoljenje za ribolov, ki mora biti na plovilu, razen, kjer je drugače predvideno.

Zgoraj navedene določbe veljajo brez vpliva na kateri koli določen sistem, ki utegne veljati na ravni Skupnosti ali v okviru obstoječih in prihodnjih mednarodnih sporazumov.

2. Licenčni sistem velja za vsa ribiška plovila Skupnosti v ribolovnih vodah Skupnosti ali za tiste, ki plovejo v vodah tretjih držav ali na odprtih morjih. Minimalne infor-

macijske zahteve Skupnosti veljajo tudi za ladje tretjih držav, ki ribarijo v ribolovnih vodah Skupnosti, kjer to predvidevajo mednarodnimi sporazumi."

5 Člen 11 Uredbe št. 3760/92 določa:

„Ob upoštevanju naslova I Svet na večletni podlagi in prvič najkasneje do 1. januarja 1994 skladno s postopkom, določenim v členu 43 Pogodbe, opredeli cilje in natančne določbe za prestrukturiranje ribiškega sektorja Skupnosti z namenom doseganja ravnotežja med viri in njihovim izkoriščanjem na trajnostni podlagi. Takšno prestrukturiranje prav tako na podlagi posameznih primerov upošteva možne gospodarske in socialne posledice ter posebnosti ribolovnih območij."

6 V skladu s tretjo uvodno izjavo Uredbe št. 3690/93 „naj sistem Skupnosti določi pravila o minimalnih podatkih, ki morajo biti navedeni v ribolovnih dovoljenjih za vsako ribiško plovilo pod zastavo katere koli države članice".

7 Člen 1 navedene uredbe določa:

„1. Ustanovi se sistem Skupnosti za izdajo dovoljenj za gospodarski ribolov, ki določa pravila o minimalnih podatkih, ki morajo biti navedeni v ribolovnih dovoljenjih iz člena 5 Uredbe EGS št. 3760/92.

2. Vsa ribiška plovila Skupnosti morajo imeti ribolovno dovoljenje za posamezno plovilo.

3. Dovoljenje se mora hraniti v plovilu.

4. Ribiškim plovilom brez odobrenega dovoljenja za gospodarski ribolov ali plovilom, katerih dovoljenje je bilo odvzeto ali začasno preklicano, se prepoveduje ulov, zadrževanje rib na krovu, prevoz rib ali iztovarjanje."

8 Člen 3 Uredbe št. 3690/93 določa:

„Država članica izdaja in ureja ribolovna dovoljenja za ribiška plovila, ki plujejo pod njeno zastavo, ob ustreznem upoštevanju določb člena 11 Uredbe (EGS) št. 3760/92."

9 Člen 5 Uredbe št. 3690/93 določa:

„Država članica plovilom, ki začasno ne opravljajo ribolova, začasno ali dokončno prekliče [odvzame] ribolovn[a] dovoljenja in odvzame ribolovna dovoljenj[a] plovilom, ki so dokončno prenehala opravljati ribiške aktivnosti."

10 Člen 8(1) in (2) Uredbe Sveta (ES) št. 3699/93 z dne 21. decembra 1993 o merilih in ureditvah glede strukturne pomoči Skupnosti v sektorju ribištva in ribogojstva ter predelavi in trženju njegovih proizvodov (UL L 346, str. 1.) določa:

„1. Za doseganje vsaj ciljev večletnih usmerjevalnih programov iz člena 5 sprejmejo države članice ustrezne ukrepe za prilagajanje ribolovnega napora.

Države članice po potrebi sprejmejo ukrepe za trajno prenehanje ali omejitev ribolovnih aktivnosti plovil.

2. Ukrepi za trajno ukinitev ribolovnih aktivnosti plovil lahko med drugim pomenijo:

– razrez plovila,

– trajni prenos plovila v tretjo državo, če zaradi tega prenosa ni verjetno, da bo prišlo do kršenja mednarodnega prava ter kršenja ohranjanja in upravljanja ribolovnih virov,

– trajno uporabo zadevnega plovila za neribolovne namene v vodah Skupnosti.

[…]

Države članice zagotovijo, da se plovila, na katera se nanašajo ti ukrepi, izbrišejo iz registra ribiških plovil in iz evidence ribiških plovil Skupnosti. Zagotovijo tudi, da so izbrisana plovila trajno izločena iz ribolova v vodah Skupnosti."

11 Člen 9(1) Uredbe št. 3699/93 določa:

„Države članice lahko sprejmejo ukrepe za preusmeritev ribiških dejavnosti s pospeševanjem ustanavljanja začasnih skupnih podjetij oziroma mešanih družb."

12 Uredba št. 3699/93 je bila razveljavljena s členom 20, prvi pododstavek, Uredbe Sveta (ES) št. 2468/98 z dne 3. novembra 1998 o merilih in ureditvah glede strukturne pomoči Skupnosti v sektorju ribištva in ribogojstva ter predelavi in trženju njegovih proizvodov (UL L 312, str. 19), katere besedilo členov 8(1) in (2) ter 9(1) je enako besedilu ustreznih določb Uredbe št. 3699/93.

Nacionalna ureditev

13 Člen 4 uredbe o ribolovnih dovoljenjih z dne 27. decembra 1984 (*Nederlandse Staatscourant* 1984, št. 253, v nadaljevanju: nacionalna uredba o ribolovnih dovoljenjih) v različici, ki je veljala v času dejanskega stanja v tem sporu, določa:

„1. Od 1. januarja 1995 je brez ribolovnega dovoljenja prepovedano ribarjenje z ribiškim plovilom, zadrževanje rib na krovu, prevoz ali iztovarjanje ribjih vrst, navedenih v prilogi.

[…]

4. Ribolovno dovoljenje iz odstavka 1 je treba hraniti na ribiškem plovilu in preneha veljati, ko se preneha izvajati ribolov z zadevnim ribiškim plovilom.“

Dejansko stanje in predhodni postopek

14 V okviru sporazuma o ribištvu sta bili plovili Wiron III in Wiron IV, ki sta pluli pod nizozemsko zastavo in sta bili registrirani na Nizozemskem, preneseni v Argentino julija 1996. Prenos se je zgodil ob ustanovitvi mešane družbe, ki združuje ladjarje Skupnosti in argentinske ladjarje, ki ji je Skupnost odobrila pomoč. Plovili sta bili izbrisani iz nizozemskega registra ribiških plovil (v nadaljevanju: nizozemski register) in bili vpisani v argentinski register.

15 Komisija je ugotovila, da sta bili ribolovni dovoljenji, vezani na plovili Wiron III in Wiron IV, uporabljeni za drugi plovili.

16 Z dopisom z dne 17. aprila 2001 je Komisija Kraljevino Nizozemsko obvestila, da je bila ponovna uporaba ribolovnih dovoljenj v nasprotju z obveznostjo, ki je bila naložena pristojnim nacionalnim organom na podlagi člena 5 Uredbe št. 3690/93, namreč, da odvzamejo ribolovna dovoljenja plovilom, za katera velja ukrep trajnega prenehanja ribolovnih dejavnosti. Poleg tega je bila ta država s tem dopisom opomnjena, naj v skladu s členom 226, prvi odstavek, ES, predloži stališča glede očitane neizpolnitve obveznosti.

17 Kraljevina Nizozemska je v odgovoru na navedeni dopis z dne 15. junija 2001 izpodbijala to oceno in menila, da je upoštevala obveznosti, ki izhajajo iz prava Skupnosti.

18 Ker trditve, navedene v tem odgovoru, Komisije niso prepričale, je ta 16. januarja 2003 na Kraljevino Nizozemsko naslovila obrazloženo mnenje, v katerem je na eni strani ponovila obrazložitev iz pisnega opomina in na drugi strani to državo članico pozvala, naj v dveh mesecih od prejema tega obrazloženega mnenja sporoči ukrepe, ki jih namerava sprejeti za odpravo očitane neizpolnitve obveznosti.

19 Kraljevina Nizozemska je v odgovoru na obrazloženo mnenje z dne 27. marca 2003 zatrjevala, da je v celoti izpolnila obveznosti, ki izhajajo iz prava Skupnosti, in da pri prenosu plovil Wiron III in Wiron IV v Argentino ni bila zavezana odvzeti ribolovnih dovoljenj, ki sta se navezovali nanju.

20 V teh okoliščinah se je Komisija odločila vložiti to tožbo.

Tožba

Trditve strank

21 Tožba Komisije temelji na členu 5 Uredbe št. 3690/93, na podlagi katerega država članica, pod katere zastavo plujejo plovila, odvzame ribolovno dovoljenje plovilom, za katere velja ukrep trajnega prenehanja njihovih ribolovnih dejavnosti.

22 Komisija navaja, da je treba to obveznost odvzema ribolovnih dovoljenj razlagati tako, da ribolovne zmogljivosti, ki so se sprostile s takim odvzemom, ni mogoče ponovno uporabiti za podelitev novih dovoljenj za druga plovila, ker bi bila taka ponovna uporaba v nasprotju s členom 8(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 3699/93, na podlagi katerega morajo države članice sprejeti ukrepe za prilagajanje ribolovnega napora za doseganje vsaj ciljev večletnih usmerjevalnih programov. Če bi Skupnost dovolila tako ponovno uporabo dovoljenj plovil, ki se navezujejo na plovila, ki so bila trajno prenesena v tretjo državo, ne bi bil dosežen cilj zmanjšanja ribiške flote.

23 Enako velja, čeprav naj bi bil trajni prenos opravljen v okviru ustanovitve mešane družbe. Ta prenos, izrecno predviden v Prilogi III, točka 1.2(a), tretja alinea, k Uredbi št. 3699, naj bi namreč pomenil eno od možnosti prenosa plovil v tretjo državo.

24 Poleg tega trajni prenos zadevnih plovil v Argentino v okviru ustanovitve mešane družbe po mnenju Komisije pomeni ukrep, za katerega veljajo pravila strukturne politike Skupnosti. Razlikovanje Kraljevine Nizozemske med trajnim prenosom v tretjo državo v smislu Uredbe št. 3699 in prenosom, ki se izvede v okviru sporazuma o ribištvu, naj torej ne bi bilo utemeljeno. Ta pristop naj bi bil namreč v nasprotju z Uredbo št. 3699/93, z navedenim sporazumom o ribištvu in z odločbo Komisije z dne 16. decembra 1996, s katero je bila zadevnim ladjarjem dodeljena finančna pomoč Skupnosti (v nadaljevanju: odločba z dne 16. decembra 1996), ter z naravo zadevnega prenosa. Presojo Komisije naj bi poleg tega potrjevala sodna praksa Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (sodba z dne 3. aprila 2003 v združenih zadevah Vieira in drugi proti Komisiji, T-44/01, T-119/01 in T-126/01, Recueil, str. II-1209).

25 Izvajanje večletnih usmerjevalnih programov za ribiške flote naj bi imelo več oblik. S členoma 8 in 9 Uredbe št. 3699/93 naj bi se prizadevalo za tako izvajanje prek trajnega prenosa ribiških plovil v tretjo državo (člen 8) ali prek ustanovitve mešanih

družb (člen 9) in torej v skladu z opredelitvijo, navedeno v členu 5 iste uredbe, za uresničitev vseh ciljev, ki omogočajo usmerjanje ribolovnega napora. Vendar naj bi bila na podlagi Priloge III, točka 1.2(a), tretja alinea, k Uredbi št. 3699/93 dodelitev finančnih pomoči mešanim družbam iz člena 9 navedene uredbe odvisna od pogoja, da nastopi skupaj s trajnim prenosom plovila v zadevno tretjo državo. Torej naj bi bil ukrep iz člena 9 neločljivo povezan s sočasnim ukrepom, namreč trajnim prenosom plovila v tretjo državo zaradi zmanjšanja ribolovne dejavnosti.

26 Kraljevina Nizozemska zatrjuje, da Komisija široko razlaga člen 5 Uredbe št. 3690/93. Ta člen naj namreč ne bi natančno opredeljeval pogojev, pod katerimi bi bilo mogoče dodeliti nova ribolovna dovoljenja.

27 Poleg tega naj bi bili zadevni plovili po prenosu v Argentino v okviru sporazuma o ribištvu izbrisani iz registra Skupnosti in Nizozemske. Na podlagi člena 4(4) nacionalne uredbe o ribolovnih dovoljenjih naj bi dovoljenja postala neveljavna po samem pravu, ne pa zaradi odvzema v skladu z določbami navedenega člena 5.

28 Poleg tega naj se Uredba št. 3690/93 ne bi uporabljala za prenos plovil, ki sta predmet te tožbe. Ta prenos naj bi bil namreč opravljen v okviru sporazuma o ribištvu, in ne zaradi izvajanja večletnega usmerjevalnega programa iz naslova II Uredbe št. 3699/93. Finančno pomoč, dodeljeno pri tem prenosu, naj ne bi financiral finančni instrument za usmerjanje ribištva, ampak naj bi ga v celoti financirala Skupnost. Sistema naj bi se razlikovala tudi glede na vzpostavljen postopek. V okviru sporazuma o ribištvu naj bi projekte ustanovitve mešanih družb in njihovega upravljanja odobrila mešana

komisija, medtem ko naj bi bile, kar zadeva navedeno uredbo, za ta postopka pristojne Komisija in države članice. Končno, obrazložitev odločbe z dne 16. decembra 1996 naj bi napotovala zgolj na člen 7(1) sporazuma o ribištvu in na Uredbo št. 3447/93.

29 Čeprav bi bilo treba za Uredbo št. 3690/93 šteti, da se uporablja pri prenosu plovil Wiron III in Wiron IV v Argentino, naj bi vsekakor šlo za prenos v smislu člena 9 Uredbe št. 3699/93, ki je bil izveden v okviru ustanovitve mešane družbe, in ne na podlagi člena 8 iste uredbe, to pa je določba, ki se nanaša na trajni prenos. Tako naj torej ne bi obstajala prepoved uporabe ribolovne zmogljivosti, ki se je sprostila v nizozemskem registru, za izdajo dovoljenj drugim plovilom. Ta člena naj bi se namreč nanašala na ločeni dejanji in naj bi se opirala na druge sisteme pomoči. Člen 8 naj bi se nanašal na „prilagajanje ribolovnega napora“, medtem ko naj bi bil namen člena 9 „preusmeritev ribiških dejavnosti“. Prenos plovila, ki se izvede v okviru člena 9, naj bi se brez dvoma lahko izvedel skupaj s prilagajanjem ribolovnega napora, vendar naj taka sočasnost nikakor ne bi bila potrebna.

Presoja Sodišča

30 Najprej je treba poudariti, da v obravnavani zadevi ni sporno, da sta bili plovili Wiron III in Wiron IV vpisani v argentinski register in da sta bili zato trajno preneseni v Argentino.

31 Namen očitka, ki ga Komisija navaja v predlogih svoje tožbe, kot so povzeti v točki 1 te sodbe, je, naj Sodišče ugotovi, da Kraljevina Nizozemska s tem, da ploviloma po trajnem prenosu v Argentino ni odvzela ribolovnih dovoljenj, ni izpolnila obveznosti iz člena 5 Uredbe št. 3690/93.

32 Glede na to je treba opozoriti, da se na podlagi določb člena 5 Uredbe št. 3690/93 ribiškemu plovilu, če zanj velja ukrep trajne ukinitve opravljanja ribiške dejavnosti, odvzame dovoljenje.

33 Pred preizkusom utemeljenosti očitka Komisije se tako postavljata predhodni vprašanji, prvič, kaj pravzaprav sestavlja ukrep trajne ukinitve opravljanja ribiške dejavnosti, in drugič, ali je trajni prenos takega plovila v Argentino v okviru ustanovitve mešane družbe mogoče enačiti z ukrepom trajne ukinitve opravljanja ribiške dejavnosti v smislu člena 5 Uredbe št. 3690/93.

Ukrep trajne ukinitve

34 Glede pojma „ukrep trajne ukinitve“ ni sporno, da niti člen 5 Uredbe št. 3690/93 niti ta uredba v celoti ne dajeta usmeritev glede opredelitve takega pojma. Ta je, nasprotno, opredeljen v Uredbi št. 3699/93, natančneje, v njenem členu 8(2), na podlagi katerega lahko ukrepi trajne ukinitve ribolovnih dejavnosti plovil obsegajo razrez plovila, trajni prenos plovila v tretjo državo, če zaradi tega prenosa ni verjetno, da bo kršeno mednarodno pravo ter ohranjanje in upravljanje ribolovnih virov, in trajno uporabo plovila za neribolovne namene v vodah Skupnosti.

35 Uredbi št. 3690/93 in 3699/93 se pomembno razlikujeta tako po cilju kakor po namenu. Uredba št. 3690/93, kot še zlasti izhaja iz njene tretje uvodne izjave, namreč določa pravila o minimalnih podatkih, ki morajo biti navedeni v ribolovnih dovoljenjih,

medtem ko Uredba št. 3699/93 opredeljuje merila in ureditev glede strukturnih pomoči Skupnosti v sektorju ribištva in ribogojstva.

36 Vendar čeprav je namen teh uredb različen, ni mogoče sklepati, da je opredelitev pojma „ukrep trajne ukinitve“ omejena izključno na Uredbo št. 3699/93 in da te opredelitve ni mogoče uporabiti v okviru drugih instrumentov sekundarne zakonodaje, ki ureja ribiško politiko.

37 Uredba št. 3699/93, ki opredeljuje pojem ukrep trajne ukinitve, je bila poleg tega sprejeta po Uredbi št. 3690/93. Kot izhaja iz več jezikovnih različic Uredbe št. 3699/93, zlasti iz nemške, španske, francoske in italijanske, je torej zakonodajalec Skupnosti ob popolnem poznavanju primera izbral enak izraz, kakršen je bil že v Uredbi št. 3690/93.

38 Zato nič ne nasprotuje temu, da se opredelitev navedenega pojma, čeprav izhaja iz Uredbe št. 3699/93, lahko uporabi v okviru izvajanja člena 5 Uredbe št. 3690/93 v zvezi z začasnim ali trajnim odvzemom ribolovnih dovoljenj.

39 Med različnimi „ukrepi trajne ukinitve“ ribolovne dejavnosti plovil, naštetimi v členu 8(2) Uredbe št. 3699/93, je tudi „trajni prenos v tretjo državo“. V obravnavanem primeru je bil izveden prenos ribiških plovil Wiron III in Wiron IV v „tretjo državo“, namreč v Republiko Argentino.

40 Kraljevina Nizozemska vseeno zatrjuje, da je bil ta prenos navedenih plovil v Argentino opravljen v okviru sporazuma o ribištvu. To naj bi pomenilo, da tega prenosa ni mogoče enačiti z ukrepom trajne ukinitve ribolovnih dejavnosti v smislu člena 8(2) Uredbe št. 3699/93. To trditev je treba kljub temu zavrniti.

41 Besedilo navedenega člena 8(2) nikakor ne nasprotuje temu, da bi se pojem „ukrep trajne ukinitve“ lahko uporabil pri trajnem prenosu plovil na podlagi mednarodnega sporazuma, sklenjenega med Skupnostjo in tretjimi državami. Prav nasprotno, navedena določba se v drugi alinei izrecno sklicuje na spoštovanje mednarodnega prava in tako na mednarodne sporazume.

42 Po njenem mnenju sporazum o ribištvu nikakor ne nasprotuje temu, da bi se prenos ribiških plovil, ki se izvede na podlagi določb sporazuma, opredelil za „ukrep trajne ukinitve“ ribolovnih dejavnosti v smislu prava Skupnosti.

43 Trajni prenos ribiških plovil v tretjo državo, izveden na podlagi mednarodnega sporazuma, torej pomeni enega od ukrepov trajne ukinitve ribolovne dejavnosti, kot jih določa člen 8(2) Uredbe št. 3699/93. Zato je v obravnavani zadevi treba trajni prenos plovil Wiron III in Wiron IV v Argentino šteti za „ukrep trajne ukinitve“ ribolovnih dejavnosti v smislu opredelitve, ki jo za tak ukrep daje pravo Skupnosti.

44 Glede na to ni pomembno, da je bil tak prenos izveden v okviru ustanovitve mešane družbe. Ta okoliščina, navedena v členu 9 Uredbe št. 3699/93, nima učinka na izvajanje Uredbe št. 3690/93.

Odvzem ribolovnih dovoljenj

45 Postavlja se vprašanje, ali so v obravnavani zadevi ribolovno dovoljenje plovil Wiron III in Wiron IV, ki sta bili trajno preneseni v Argentino, odvzeli pristojni nizozemski organi.

46 Kraljevina Nizozemska zatrjuje, da sta bili navedeni plovili po prenosu v okviru sporazuma o ribištvu izbrisani iz registra Skupnosti in Nizozemske in da sta na podlagi člena 4(4) nacionalne uredbe o ribolovnih dovoljenjih navedeni dovoljenji po samem pravu postali neveljavni, kar je enakovredno njunemu odvzemu.

47 Komisija ne izpodbija, da bi bilo mogoče prenehanje veljavnosti ribolovnih dovoljenj, vezanih na plovili Wiron III in Wiron IV, ki se je zgodilo na podlagi navedene nacionalne določbe, šteti za odvzem. Kljub temu pa ugotavlja, da je bila ribolovna zmogljivost, sproščena s prenosom teh plovil, ponovno uporabljena za druga plovila.

48 Komisija tudi zatrjuje, da je navedeno sredstvo obrambe novo dejstvo, ker se Kraljevina Nizozemska v predhodnem postopkom ni sklicevala niti na člen 4(4) nacionalne uredbe o ribolovnih dovoljenjih niti na odvzem dovoljenj, vezanih na navedeni plovili, po uradni dolžnosti zaradi prenehanja njune veljavnosti. Nasprotno, ta država članica naj bi izrazila drugačno mnenje z zatrjevanjem, da v primeru trajnega prenosa plovil v tretjo državo ribolovnih dovoljenj ni bilo treba odvzeti.

49 Glede ugovora nedopustnosti, ki ga uveljavlja Komisija zoper navedeno sredstvo obrambe, zadošča poudariti, da je tak ugovor nedopustnosti v nasprotju s splošnim načelom spoštovanja pravic obrambe. V skladu s sodno prakso Sodišča pravilnost predhodnega postopka pomeni bistveno jamstvo, ki naj bi ga zagotavljala Pogodba ES

ne le za varstvo pravic zadevnih držav članic, temveč tudi za zagotovitev, da bo v morebitnem sodnem postopku predmet spora jasno opredeljen (glej sklep z dne 11. julija 1995 v zadevi Komisija proti Španiji, C-266/94, Recueil, str. I-1975, točka 17). Tako ima država članica, potem ko je predmet spora opredeljen, pravico sklicevati se na vse razloge, ki so ji na voljo, da si zagotovi obrambo. Sicer pa je nobeno postopkovno pravilo ne zavezuje, da že v fazi predhodnega postopka predloži vse trditve v svojo obrambo v okviru tožbe na podlagi člena 226 ES (glej sodbo z dne 16. septembra 1999 v zadevi Komisija proti Španiji, C-414/97, Recueil, str. I-5585, točka 19).

Dodelitev novih ribolovnih dovoljenj

50 Poudariti je treba, da Komisija zatrjuje, da iz člena 5 Uredbe št. 3690/93 izhaja, da se v primeru trajnega prenosa plovil v tretjo državo država članica ne sme omejiti na odvzem dovoljenj, ki so vezana na tako prenesena plovila, ampak se mora vzdržati uporabe ribolovnih zmogljivosti, ki so se tako sprostile v nacionalnem registru, za dodelitev novih dovoljenj. Taka uporaba bi bila namreč v nasprotju s cilji člena 8 Uredbe št. 3699/93, določbe, ki se umešča v okvir politike Skupnosti o prestrukturiranju flote Skupnosti. To trditev je treba vseeno zavrniti.

51 Ugotoviti je namreč treba, da člen 5 Uredbe št. 3690/93 sam po sebi ne prepoveduje uporabe ribolovnih zmogljivosti, ki so se sprostile s prenosom plovil v tretjo državo, za dodelitev novih dovoljenj, ker ta člen določa le obveznost države članice, pod katere zastavo plujejo, da plovilom, za katera velja ukrep trajne ukinitve, odvzame ribolovna dovoljenja, ki se nanje navezujejo. Iz zgoraj navedenega torej izhaja, da je Kraljevina Nizozemska spoštovala to obveznost odvzema ribolovnih dovoljenj.

52 Glede člena 8 Uredbe št. 3699/93 zadošča ugotovitev, da se člen 5 Uredbe št. 3690/93, ki je edina določba, navedena v predlogih Komisije, nanj nikakor ne sklicuje. Ta člen 8 vsekakor zlasti določa, kaj lahko obsegajo ukrepi trajne ukinitve ribolovnih dejavnosti plovil, in nalaga, da se izbrisana plovila izločijo iz ribolova v vodah Skupnosti. Iz te določbe kljub temu ne izhaja, da se ribolovne zmogljivosti, ki so se s trajnim prenosom plovil v tretje države sprostile v nacionalnem registru ribolovnih plovil, ne bi mogle uporabiti za dodelitev novih ribolovnih dovoljenj.

53 Tudi če se predpostavi, da je Komisija na podlagi drugih določb prava Skupnosti imela možnost v skladu s postopkom iz člena 226 ES ukrepati zoper Kraljevino Nizozemsko iz naslova sistema dodelitve novih ribolovnih dovoljenj, kot je poudarila generalna pravobranilka v točki 45 sklepnih predlogov, ni sporno, da kršitev takih določb ni predmet očitane neizpolnitve obveznosti (glej sodbi z dne 20. oktobra 2005 v zadevi Komisija proti Združenemu kraljestvu, C-6/04, ZOdl., str. I-9017, točke od 58 do 60, in z dne 15. junija 2006 v zadevi Komisija proti Franciji, C-255/04, ZOdl., str. I-5251, točka 24).

54 Iz zgoraj navedenega izhaja, da očitek Komisije, da je bil kršen člen 5 Uredbe št. 3690/93, ni utemeljen.

55 V teh okoliščinah je tožbo, ki jo je vložila Komisija, treba zavrniti.

Stroški

56 V skladu s členom 69(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Kraljevina Nizozemska je predlagala, naj se Komisiji naloži plačilo stroškov, in ker ta s svojimi tožbenimi razlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Komisiji Evropskih skupnosti se naloži plačilo stroškov.

Podpisi